Safet Suljić

NOVO...NOVO

NEŠTO VIŠE O

SIHRU, UROKU, ŠEJTANIMA I DŽINIMA

- ŠERIJATSKI TRETMAN I LIJEČENJE -

Riyadh 2013

NEŠTO VIŠE O

SIHRU, UROKU, ŠEJTANIMA I DŽINIMA

- ŠERIJATSKI TRETMAN I LIJEČENJE -

Hvala Allahu, azze ve dželle, na neizmjernoj blagodatiti upute, neka je salavat i selam na Allahova Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem, na Njegovu časnu porodicu, ashabe, tabine i sve one koji ih slijede do Sudnjeg dana.

Osnova ove tematike vraća se na jedan Kur'anski ajet i jedan hadis Allahova Poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem.

Kada je riječ o ajetu onda mislim na riječi Uzvišenog: "I povode se za onim što su šejtani o Sulejmanovoj vladavini kazivali. A Sulejman nije bio nevjernik – šejtani su nevjernici: učili su ljude vradžbini i onome što je bilo nadahnuto dvojici meleka, Harutu i Marutu, u Babilonu. A njih dvojica nisu nikoga učili dok mu ne bi rekli: "Mi samo iskušavamo, i ti ne budi nevjernik!" I ljudi su od njih dvojice učili kako će muža od žene rastaviti, ali nisu mogli time nikome bez Allahove volje nauditi. Učili su ono što će im nauditi i od čega nikakve koristi neće imati iako su znali da onaj koji tom vještinom vlada neće nikakve sreće na onome svijetu imati. A doista je jadno ono za što su se

prodali, kada bi samo znali!" (Prijevod značenja sura Al-Beqara, ajet broj 102).

Drugi dio ove tematike tretira hadis (govor) Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, od Ibnu Abbasa, radijallahu anhu, prenosi se da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Urok je istina i da je išta preteklo kader, pretekao bi ga urok, pa ako od vas neko zatraži da se operete, operite se."

Kao i riječi Esme bint Uvejs, radijallahu anha, od koje se prenosi da je kazala: *"O Allahov Poslaniče, Dža'ferove sinove pogađa urok, pa hoću li im zbog toga učiti rukju?" - "Uči, jer da je išta preteklo Allahovu odredbu, pretekao bi je urok."* (Prenosi ga Ahmed 6/438 i Et-Tirmizi: 2059, ocjenjen je kao hasen-sahih a El-Albani je u Džami'u" rekao da je Sahih: 5662).

I nakon što smo potvrdili Šerijatskim ispravnim dokazima postojanja Sihra i Uroka, te da su oni stvarnst i da može čovjek da oboli od njih, ja ću uz Allahovu pomoć osvrnuti se detaljno na tematiku svake od ove dvije stvari.

SIHR - VRADŽBINE

JEZIČKO ZNAČENJE SIHRA

El-Ezheri je rekao: “Sihr je svako djelo putem koga se čovjek približava šejtanu i kojim se traži njegova usluga.”

Na drugom mjestu: “Suština sihra je prikazivanje neke pojave u lažnom liku suprotnom njegovoj biti. Kada sihirbaz hoće da prikaže lažnu sliku kao istinitu i predstavi nešto u suprotnosti od njegove biti, on to opsihri

i ono postane suprotno svojoj suštini.” (Lisanul-Areb)
Prenosi se od Ibnu Ebi Aiše da je rekao: “Kada Arapi nazivaju sihr sihrom, onda ga oni tako zovu zato što on pretvara (preobraća) zdravlje u bolest.” (Pogledati Lisanu-l-Areb).

Ibnu Faris je rekao: “Sihr je prikazivanje neistine u vidu istine.” (Pogledati Lisanu-l-Areb).

U Mu’džemul-Vesitu je rečeno: “Sihr je tajnovit i suptilan ”.

U djelu “Muhitul-Muhit” se kaže: “Sihr je prikazivanje stvari u njima suprotnom stanju kako bi se izazvao nered”.

SIHR U ŠERIJATSKOJ TERMINOLOGIJI

Fahruddin Er-Razi je rekao: "Sihr u šerijatskom značenju se veže za sve ono čiji je uzrok skriven, što izgleda suprotno njegovoj suštini, i što se dešava u vidu opsjene i varke."

Ibnu Kudame El-Makdisi kaže: “Sihr je vračanje, zapisivanje i vezivanje čvorova. Ima uticaj na srce i tijelo, pa se kao posljedica toga javljaju bolesti, ubistva i rastavljanje bračnih drugova. On spriječava čovjeka od spolnog općenja sa svojom ženom itd.

Neki od njih se spravljaju da bi razdvojili muža od žene ili da bi omrzli jedno drugom ili da bi omilili jedno drugom ”.

A Ibnul-Kajjim, rahametullahi alejhi, je rekao: “To je složeno djelovanje zlih duhova i podložnost utjecaju natprirodnih sila”.

SUŠTINA SIHRA

Radi se o sporazumu između sihirbaza i šejtana koji se sastoji u tome da sihirbaz počini neke harame ili djela koja vode u širk (nevjerstvo), a da mu šejtan zauzvrat pomaže i bude poslušan u onome što traži od njega.

DOKAZI IZ KUR'ANA, SUNNETA I GOVORA UČENJAKA O POSTOJANJU DŽINA I ŠEJTANA

Dokazi iz Kur'ana:

Uzvišeni Allah je rekao: “Kada ti poslasmo nekoliko džina da Kur'an slušaju, kada dođoše da ga čuju, oni rekoše: "Pst!" A kad se završi, vratiše se narodu svome da opominju.” (Prijevod značenja sura El-Ahkaf, ajet broj 29)

“"O skupe džinski i ljudski, zar vam iz redova vas samih poslanici nisu dolazili koji su vam ajete Moje kazivali i upozoravali vas da ćete ovaj vaš dan dočekati?" Oni će reći: "Mi to priznajemo na svoju štetu." Njih je život na Zemlji bio obmanuo i oni će sami protiv sebe posvjedočiti da su bili nevjernici.” (Prijevod značenja sura El-En’am, ajet broj 130).

“O družine džina i ljudi, ako možete da preko granica nebesa i Zemlje prodrete, prodrite, moći ćete prodrijeti jedino uz veliku moć!” (Prijevod značenja sura Er-Rahman, ajet broj 33).

“Reci: Meni je objavljeno da je nekoliko džina prisluškivalo i reklo: “Mi smo doista Kur'an, koji izaziva divljenje, slušali.” (Prijevod značenja sura El-Džinn, ajet broj 1).

“I bilo je ljudi koji su pomoć od džina tražili, pa su im tako obijest povećali.” (Prijevod značenja sura El-Džinn, ajet broj 6).

“Šejtan želi da pomoću vina i kocke unese među vas neprijateljstvo i mržnju, i da vas od sjećanja na Allaha i od namaza odvrati. Pa hoćete li se okaniti?” (Prijevod značenja sura El-Ma’ida, ajet broj 91).

“O vjernici, ne idite šejtanovim stopama! Onoga ko bude išao šejtanovim stopama on će na razvrat i odvratna djela navoditi.” (Prijevod značenja sura En-Nur, ajet broj 21).

Dokazi iz Kur’ana su mnogobrojni, dovoljno je znati da u Kur’anu postoji citava sura koja govori o Džinima.

Riječ Džin je u jednini spomenuta na dvadeset i dva mjesta u Kur’anu, a ista riječ u množini na sedam mjesta.

Riječ Šejtan u jednini je spomenuta na šezdeset i osam mjesta, a ista riječ u množini na sedamnaest mjesta.

Kako vidimo, o Džinima i Šejtanima postoji veliki broj ajeta.

Rekao je Uzvišeni Allah: "I povode se za onim što su šejtani o Sulejmanovoj vladavini kazivali. A Sulejman nije bio nevjernik – šejtani su nevjernici: učili su ljude vradžbini i onome što je bilo nadahnuto dvojici meleka, Harutu i Marutu, u Babilonu. A njih dvojica nisu nikoga učili dok mu ne bi rekli: "Mi samo iskušavamo, i ti ne budi nevjernik!" I ljudi su od njih dvojice učili kako će muža od žene rastaviti, ali nisu mogli time nikome bez Allahove volje nauditi. Učili su ono što će im nauditi i od čega nikakve

koristi neće imati iako su znali da onaj koji tom vještinom vlada neće nikakve sreće na onome svijetu imati. A doista je jadno ono za što su se prodali, kada bi samo znali!" (Prijevod značenja sura Al-Beqara, ajet broj 102).

"Zar za istinu koja vam je došla kažete da je čarolija?" – reče Musa – "a čarobnjaci neće nikada uspjeti!" (Prijevod značenja sura Junus, ajet broj 77).

“I kad oni baciše, Musa uzviknu: “Ono što ste priredili čarolija je! Allah će je uništiti, jer Allah ne dopušta da djelo pokvarenjaka uspije. Allah će Svojom moći istinu učvrstiti, makar će to nevjernicima krivo biti.” (Prijevod značenja sura Junus, ajet broj 81-82).

“I Musa u sebi osjeti zebnju. Ne boj se! - rekosmo Mi - Ti ćeš, doista, pobijediti! Samo baci to što ti je u desnoj ruci, progutaće ono što su oni napravili, jer je ono što su oni napravili samo varka čarobnjaka, a čarobnjak neće, ma gdje došao, uspjeti.” (Prijevod značenja sura Ta-Ha, ajet broj 67 - 69).

I Mi naredismo Musau: “Baci štap svoj! - I on odjednom proguta sve čime su oni bili obmanu izveli. I tako istina na vidjelo izbi i pokaza se da je bilo lažno ono što su oni priredili. I tu oni bijahu pobijeđeni i ostadoše poniženi, a čarobnjaci se licem na tle baciše. Mi vjerujemo u Gospodara svjetova - povikaše - Gospodara Musaova i Harunova.” (Prijevod značenja sura El-E’araf, ajet broj 117 - 122).

“Reci: “Utičem se Gospodaru svitanja, od zla onoga što On stvara, i od zla mrkle noći kada razastre tmine, i od zla onih koji u uzlove pušu, i od zla zavidljivca kad zavist

ne krije." (Prijevod značenja sura El-Felek, ajet broj 1 - 5).

"Reci: "Tražim zaštitu kod Gospodara ljudi, Vladara ljudi, Boga ljudi, od zla šejtana, napasnika, koji zle misli unosi u srca ljudi - od džina i od ljudi." (Prijevod značenja sura En-Nas, ajet broj 1 - 6).

Kurtubi, rahmetullahi alejhi, je rekao da riječi "od zla onih koji u uzlove pušu" aludiraju na vračare koje su puhale u uzlove od konaca dok su zapisivale.

Hafiz Ibnu Kesir, rahmetullahi alejhi, rekao je da ove riječi označavaju Sihirbaze (vračare).

Ibnu Džerir Et-Taberi, rahmetullahi alejhi, je rekao za prethodne riječi: "To jest od zla vračara koji pušu u uzlove od konaca kad zapisuju."

Dokazi iz Sunneta:

Od Ibnu Mes'uda, radijallahu anhu, prenosi se da je rekao: "Jedne noći smo bili sa Allahovim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem. Izgubili smo ga i tražili po dolinama i gudurama. Pomislili smo da je nestao ili da je ubijen. Prenoćili smo tu. To nam je bila najgora noć koju može neko doživjeti. Kada smo osvanuli, ugledali smo kako Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, dolazi iza pećine. Rekli smo: "Božiji Poslaniče, izgubili smo te i tražili, ali te nismo našli. Proveli smo najgoru noć koju može čovjek proživjeti." Rekao je: "Došao mi je džin i pozvao da idem s njim. Otišao sam i učio im Kur'an." Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nas je poveo sa sobom i pokazao nam tragove džina i tragove njihove vatre. Kaže da su ga pitali o njihovoj hrani, pa im je rekao:

“Hranite se svakom kosti nad kojom je spomenuto Allahovo ime i balegom od životinja.” Zatim nam je rekao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: “Nemojte se njima potirati (čistiti od nužde), jer je to hrana vase braće.” (Hadis prenosi imam Muslim: 4/170).

Od Ibnu Se’ida El-Hudrijja, radijallahu anhu, se prenosi da je rekao: “Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mi je rekao: “Primjećujem da voliš stoku i pustinju, pa kad budeš sa svojom stokom u pustinji, i proučiš Ezan, poviši svoj glas, jer ko god da čuje glas mujezina, bio to Džin, ili čovjek, ili bilo šta drugo, posvjedočit će mu na Sudnjem danu.” (Hadis prenose imami Buhari: 6/343, Malik: 1/68 i En-Nesai: 2/12).

Od Ibnu Abbasa, radijallahu anhuma, prenosi se da je rekao: “Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, uputio se sa grupom ashaba na pijacu Ukaz, a između šejtana i obavijesti sa neba je postavljena prepreka i bili su pogođeni svjetlicama. Vratili su se svome narodu. “Šta vam je?” - upitali su ih. Oni odgovoriše: “Između nas i obavijesti sa neba postavljena je prepreka, a nas pogodiše svjetlicama.” Rekli su im njihovi: “Desilo se nešto što vas je omelo, zato pređite zemlju od istoka do zapada kako biste saznali šta je to zbog čega ste spriječeni da prisluškujete (ono što će se desiti u budućnosti). Uputili su se neki od njih prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i onima koji su sa njim krenuli na pijacu Ukaz. On je u tom momentu klanjao sabah-namaz sa ashabima. Nakon što su čuli Kur'an, pažljivo su ga saslušali, i rekli: “Ovo se ispriječilo između nas i obavijesti sa neba.” Vratili su se svom narodu i rekli: “O naš narode, mi smo slušali Kur'an čudesni, koji vodi ispravnom Putu, pa smo povjerovali u njega i više nećemo nikoga Gospodaru našem ravnim smatrati.” Tada je

Allah, dželle šanuhu, objavio ove riječi: “Reci, meni je objavljeno da je nakoliko džina prisluškivalo i reklo: “Mi smo doista, Kur'an, koji izaziva divljenje slušali.” (El-Džinn, 1). Ono što je objavljeno Poslaniku bile su riječi džina. (Ovaj hadis prenose imami Buhari: 2/253 i Muslim: 4/168).

Od Aiše, radijallahu anha, prenosi se da je rekla: “Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Meleki su stvoreni od svjetlosti, Džini od vatre, a Adem je stvoren od onoga kako vam je već opisano.”

Od Safijje bintu Hujejj, radijallahu anha, se prenosi da je rekla: “Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Zaista šejtan kola čovjekovim tijelom kao što kola krv.” (Hadis prenose imami Buhari: 4/282 i Muslim: 14/155).

Od Abdullaha Ibn Omera, radijallahu anhu, prenosi se: “Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: “Kada neko od vas jede, neka jede desnom rukom, a kada pije neka pije desnom rukom, jer šejtan i jede i pije svojom ljevicom.” (Hadis bilježi imam Muslim 13/191).

Od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, prenosi se da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Ne postoji ni jedno novorođenče a da ga šejtan prilikom rađanja ne dodirne. Svako od njih zaplače od dodira šejtana. Jedino sina Merjemina (Isaa a.s.) i njegovu majku nije dotakao.” (Hadis prenose imami Buhari: 8/218 i Muslim: 15/121).

Od Abdullaha Ibn Mes’uda, radijallahu anhu, prenosi se da je rekao: “Allahovu Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, spomenut je čovjek koji je prespavao cijelu noć, pa

je on rekao: “U uho tog čovjeka se pomokrio Šejtan.” (Hadis bilježi imam Buhari: 3/28 i Muslim: 6/64).

Od Ebu Katade, radijallahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Dobar san je od Allaha, a ružan san je od šejtana, pa ko vidi u snu nesto ružno, neka tri puta puhne na svoju lijevu stranu i neka zatraži zaštitu kod Allaha, i taj san mu neće naštetiti.” (Hadis bilježe imami Buhari: 12/283 i Muslim: 15/16).

Od Ebu Se’ida El-Hudrija, radijallahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Kada neko od vas zijeva, neka stavi ruku na usta jer šejtan može ući u njega prilikom zijevanja.” (Hadis bilježe imami Muslim: 18/122 i Ed-Darimi: 1/321).

O ovoj temi postoje i drugi mnogobrojni hadisi, ali je onome ko traži istinu sasvim dovolno ono što smo naveli.

I ovo jasno ukazuje na postojanje Šejtana i Džina.

Od Aiše, radijallahu anha, se prenosi da je rekla: “Jedan jevrej iz plemena Zurejk je opsihrio Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a zvao se Lubejd Ibnul-E’asam. Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, se činilo da obavlja neke poslove, a on ih u stvari nije obavljao. Jednog dana ili jedne noći je bio kod mene, kada je mnogo Allahu dove upućivao, a zatim je rekao: “Aiša, jesi li primijetila da mi je Allah dao odgovor na ono što sam Ga pitao?
Došla su mi dva čovjeka, jedan je sjeo kod moje glave, a drugi kod nogu, pa je jedan drugog upitao: “Od čega boluje ovaj čovjek?” Odgovori drugi: “On je opsihren.” “A ko je to uradio?” Reče: “Lubejd Ibnul-E’asam.” “Na čemu mu je napravio sihr?” Kaže: “Na češlju i dlakama koje je stavio u koru od palme”. “A gdje je to? - upita ovaj. “U

bunaru Zervan". Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je poslao jednog ashaba da ga izvadi. Zatim je rekao: "Aiša, voda tog bunara izgleda poput boje potopljene kne, a plodovi palmi oko bunara su kao šejtanske glave. "Ja ga upitah: "Allahov Poslaniče, zašto mu ne uzvratiš?" On odgovori: "Allah me je izliječio, a ja mrzim da činim ljudima zlo." Zatim je naredio da se sihr uništi." (Hadis bilježe imami Buhari: 10/222 i Muslim u poglavlju "Elem").

ZNAČENJE HADISA

Jevreji su se dogovorili sa Lubejd Ibnul-E'asamom, (on je bio najpoznatiji jevrejski sihirbaz, neka je Allahovo prokletstvo na njih), da napravi sihr Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, a za uslugu su mi dali tri dinara.
I zaista, taj je pokvarenjak to i uradio na nekoliko Poslanikovih, sallallahu alejhi ve sellem, dlaka.

Donijela mu ih je robinja koja je dolazila u Poslanikovu, sallallahu alejhi ve sellem, kuću. Napravivši na njih sihr stavio ih je u bunar Zervan.

Iz svih predaja ovog hadisa da se zaključiti da je ovaj sihr bio od vrste "spolne nemoći (impotencija)", jer se Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, činilo da se može sastajati sa svojom ženom, a kad bi joj se približio bio bi spriječen. Ovaj sihr nije naštetio ni njegovom razumu, ni ponašanju, ni razmišljanju, nego je bio uskraćen samo u ovome što smo spomenuli.

Učenjaci su se razišli oko toga koliko dugo je bio opsihren. Jedni tvrde da se radilo o četrdeset dana, dok drugi kažu da je manje ili više. Allah najbolje zna.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je dugo molio Allaha, dželle šanuhu. Allah je udovoljio njegovoj dovi i poslao mu dva meleka. Jedan od njih je sjeo kod glave a drugi

kod nogu te je jedan od njih rekao: "Šta je s ovim čovjekom?" Drugi je odgovorio: "On je opsihran." "A ko ga je opsihrao?" "Lubejd Ibnul-E'asam, jevrej."
Zatim je objasnio da je njegov sihr napravljen na dlakama Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, kose.
Jevrej ih je stavio u koru palme, da bi imao što veći uticaj, a potom ga stavio pod kamen u bunar Zervan. Pošto su meleci tačno utvrdili stanje Božijeg Poslanika i ukazali na mjesto sihra, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je naredio da se sihr izvadi i zakopa, a u nekim predajama stoji da ga je i spalio.

Kada proučimo sve predaje, shvatit ćemo da su jevreji napravili veoma jak sihr s ciljem da ubiju Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.
Poznato je da se nekim sihrima moze ubiti. Ali ga je Uzvišeni Allah spasio te se preobrazio u slabiji vid sihra, a on se zove "rabt" (nemogućnost prilaska ženi - impotencija).

SUMNJA I ODGOVOR NA NJU

El-Ma'ziri je rekao: "Ovaj hadis negiraju novatori u vjeri, smatrajući da on šteti ugledu poslanstva i izaziva sumnju u njegovu vjerodostojnost. Stoga smatraju da potvrda autentičnosti ovog hadisa šteti autentičnosti šeriata, i kažu: "Možda mu se učinilo da mu je došao Džibril, alejhisselam, a on mu nije došao, i možda mu se učinilo da mu se objavljuje a ne objavljuje mu se."

El-Ma'ziri kaže: "Ovo što oni kažu je neispravno, zato što dokaz poslanstva koji je mu'džiza upućuje na istinitost onoga što mu se objavljuje od Allaha, dželle šanuhu, i na njegovu bezgriješnost. Dozvolit nešto što je u suprotnosti sa šerijatskim dokazom je besmisleno." Ovo se prenosi u djelu "Zadul-muslim" 4/221.

Ebul-Džukeni El-Jusufi, Allah mu se smilovao, je rekao: “Bolest koja je zadesila Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kao posljedica sihra nimalo nije naštetila ugledu poslanstva. Sve bolesti poznate na dunjaluku spopadale su i poslanike, što je povećavalo njihovu nagradu na Ahiretu, neka je selam i spas na sve njih. Zbog toga, kada mu se pričinjavalo, zbog sihra, da radi neke stvari, a on ih nije činio (a zatim mu je sve to nestalo time što mu je Allah, dželle šanuhu, ukazao na mjesto gdje se nalazi sihr i on ga je izvadio i zakopao), to nimalo nije naštetilo njegovom poslanstvu. To je bolest kao i ostale bolesti.
Bolest nije imala nikakvu dominaciju nad njegovim razumom. Sihr se odrazio samo na pojedine organe kao sto su oči, tako da mu se činilo da prilazi svojim ženama, a on to nije činio. U fazi bolesti navedene stvari ne mogu naštetiti poslanstvu.

On dalje kaže: “Čudim se onima što smatraju da ono što se desilo Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, posljedicom sihra, šteti njegovu poslanstvu i pored toga što se u Kur'anu jasno spominje slučaj Musa'a, alejhisselam, sa sihirbazima i faraonom, kad se i Musa'u učinilo da njihovi štapovi pužu. Allah ga je učvrstio, kao što se u Kur'anu to spominje: “Ne boj se, rekosmo Mi, - ti ćes doista pobjediti! Samo baci to što ti je u desnoj ruci, progutaće ono što su oni sačinili, jer je ono što su oni sačinili samo varka čarobnjaka, a čarobnjak neće, ma gdje došao, uspjeti. I čarobnjaci se baciše licem na tle govoreći: “Mi vjerujemo u Musaova i Harunova Gospodara. (Prijevod značenja sura Ta-Ha, ajet broj 68 - 70).

Ni jedan učenjak niti pametan čovjek nije rekao da ono što se pričinilo Musa'u, alejhisselam (kretanje konopaca), šteti njegovom poslanstvu.

Naprotiv, rekli su da takve stvari koje se dešavaju poslanicima, alejhisselam, povećavaju snagu imana.
Uzvišeni Allah ih pomaže protiv njihovih neprijatelja i daje im nadnaravne pojave u vidu vidljivih mu'džiza, a ponižava sihirbaze i kafire, i čini da sretan kraj bude za bogobojazne. Ovako je to pojašnjeno u brojnim ajetima."
U djelu "Zadul-muslim" 4/22

Od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, prenosi se da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Klonite se sedam najvećih grijeha." Upitali su: "A koji su to grijesi?" Rekao je: "Pripisivanje Allahu druga, vradžbina (sihr), ubistvo osobe koju je Allah zabranio da se ubija osim u slučaju zadovoljavanja pravde, uzimanje kamate, uzimanje imetka siročeta, bježanje s bojnog polja, klevetanje čestitih i bezazlenih vjernica." (Hadis bilježe imami Buhari: 5/393 i Muslim: 2/83).

Ovim hadisom se dokazuje postojanje sihra.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nam naređuje da ga se klonimo, i pojašnjava nam da je to težak grijeh koji vodi u propast. Sve to govori da sihr uistinu postoji, i da nije izmišljotina.

Od Ibnu Abbasa, radijallahu anhuma, prenosi se da je rekao: "Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Ko nauči proricati u zvijezde, naučio je dio sihra. Povećanjem znanja o proricanju u zvijezde, povećava se znanje o sihru." (Hadis prenosi Ebu Davud i Ibnu Madže, a El-Albani ga je uvrstio među vjerodostojne hadise pod brojem 793).

Ovaj hadis nam dokazuje da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ukazao na jedan od načina učenja sihra, ali s ciljem upozorenja kako bi ga se muslimani čuvali.

Tu je, upravo, i dokaz da je sihr činjenično znanje, koje se uči.
Na to upućuju i ove Allahove, dželle šanuhu, rijeci: "...pa su učili od njih kako će razdvojiti muža od žene." Jasno je da je sihr nauka kao i sve druge nauke, ima svoje temelje na kojima počiva, a izloženi prethodni ajet i hadis osuđuju sihr.

Od Imran Ibn Husajna, radijallahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Nije od nas onaj koji predskazuje i kome se predskazuje, onaj koji proriče i kome se proriče, onaj koji pravi sihr i ko traži da se nekome napravi sihr, a ko dode vračaru pa povjeruje njegovim riječima, porekao je ono što je objavljeno Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem." (Prenosi Hejsemi u "Medžme'uz-zevaid" 5/20, a El-Albani ga je naveo u "El-halal, vel-haram" pod brojem 289, i kaže da je hasen li-gajrihi).

Dokaz u ovom hadisu o postojanju sihra je u tome što je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zabranio sihr i odlazak sihirbazu, a on ne zabranjuje ništa što ne postoji i što nije vidljivo i stvarno.

Od Ebu Musaa El-Eš'arija, radijallahu anhu, prenosi se da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Neće ući u džennet onaj koji je privržen alkoholu, niti onaj koji vjeruje da sihr djeluje sam po sebi (bez Allahove, dželle šanuhu, odredbe i volje), i onaj koji kida rodbinske veze." (Prenosi ga Ibnu Hibban, a El-Albani kaže da je hasen zbog toga što ima drugi sličan hadis koji ga potkrepljuje).

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je zabranio vjerovanje da sihr djeluje sam od sebe.

Dužnost je vjerniku da vjeruje da sihr ili slične pojave ne mogu djelovati bez Allahove, dželle šanuhu, volje.

Kur'an kaže: “Ali nisu mogli time nikome, bez Allahove volje nauditi.” (El-Bekara, 102)

Ibnu Mes’ud, radijallahu anhu, kaže: “Ko otiđe vračaru ili sihirbazu ili proroku, pa povjeruje u ono što kaže, porekao je ono što je objavljeno Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem." (Prenosi ga Ebu Ja’la i Bezzar sa dobrim senedom, a hafiz El-Munziri ga prenosi u “Tergibu” 4/36).

MIŠLJENJA UČENJAKA O SIHRU, DŽINIMA I UROKU

El-Hattabi, rahmetullahi alejhi, je rekao: “Prirodoslovci su zanijekali sihr i porekli njegovo djelovanje. A poznato je da sihr postoji i da je stvarnost. Mnogi narodi, poput Arapa, Hindusa i Rimljana složni su u tome da sihr postoji, a oni su najbolji stanovnici ove zemlje, najučeniji su i najmudriji. Allah, dželle šanuhu, je rekao: “Oni uče ljude vradžbini.” (El-Bekara, 102), i naredio je da tražimo utočište od njega. “I utičem se Gospodaru od zla smutljivca kada smutnju sije.” (El-Felek, 4)

I od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, se u tu svrhu prenose brojni hadisi koje negira samo onaj koji poriče ono što je očevidno i nužno.

Ulema se razišla oko adekvatne kazne za sihirbaza.

Ono što nema osnove ne može ni biti na stepenu nečega što je poznato i o čemu se pročulo.

Negiranje sihra je neznanje, a raspravljati sa onim ko ga negira besmisleno je i beskorisno.

El-Kurtubi, rahimehullah, je rekao: “Učenjaci Ehlis-sunneta smatraju da je sihr utvrđen i da postoji, a većina

Mu'tezila i Ebu Ishak El-Istrabadi smatraju da sihr nema osnove, već da se ustvari radi o obmanjivanju, pričinjavanju, sugestiji i prikazivanju stvari drugačijim nego što izgledaju.

Takav je primjer obmane i mađioničarskih trikova, kao što Allah, dželle šanuhu, kaže: "...pričinilo im se da se one kreću."

Nije rekao da se one uistinu kreću, nego je rekao: "pričinilo im se." Također kaže: "Opčarali su oči ljudi."

El-Hattabi dalje spominje: "U tome nema nikakva dokaza, jer i mi ne poričemo da pričinjavanje spada u okvire sihra.

Međutim, desile su se neke stvari koje razum dozvoljava i za njih se čulo.

Neke od njih su spomenute u ajetu koji govori o sihru i njegovom podučavanju. Da nije stvaran ne bi bio ni izučavan, i ne bi nas Allah obavijestio u Kur'anu da šejtani uče ljude sihru, što upućuje na to da on stvarno postoji.

Isto se spominje i u kazivanju o Faraonovim vračarima: "I dođose sa velikom vradžbinom."

I u suri El-Felek. Svi se mufessiri slažu da je povod objave ove sure sihr koji je Lubejd Ibnul-E'asam napravio Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem.

Slučaj je spomenut u hadisu kojeg prenose Buhari i Muslim i drugom od Aiše, radijallahu anha, kada je rekla: "Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, opsihrio

je jevrej iz plemena Zurejk. Kažu da se zvao Lubejd Ibnul-E'asam..."

U istom hadisu stoji da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nakon što je sihr prestao djelovati, rekao: "Uistinu me je Allah izliječio."

Izlječenje biva sa uklanjanjem bolesti, što upućuje da je to istinito i činjenično.

Nepotrebno je o postojanju sihra više raspravljati nakon što su i Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, o tome izvijestili i jasno uputili na njegovo postojanje.

Nema nikakve koristi niti štete u tome što se istini o postojanju sihra suprostavljaju Mu'tezile i njima slični, kada znamo da većina uleme zastupa suprotno mišljenje.

On dalje kaže: "Sihr se u prošlim vremenima mnogo proširio i o njemu su ljudi puno pričali, nije zapamćeno ni od ashaba ni od tabi'ina da su negirali postojanje sihra.

El-Ma'ziri, rahimehullah, je rekao: "Sihr je potvrđena stvar i on je realnost. Ima uticaj na onoga kome je napravljen, iako postoje ljudi koji smatraju da je on nestvaran, a da je ono što se desi, kao posljedica sihra, iluzija i pokvarena lažna mašta.

Sve što je navedeno o neutemeljenosti sihra neistinito je, jer ga je Uzvišeni Allah spomenuo u Svojoj Časnoj Knjizi.

On se uči, i putem njega se postaje kafir.

Njime se može razdvojiti muž od žene. U hadisu koji govori o opsihrenosti Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, spominje se da je on načinjen od stvari i predmeta koji se zakopavaju i vade.

Stvari i predmeti su materijalne prirode. Sve što smo spomenuli, ne može se desiti kod stvari koje nisu realne i stvarne.

Kako se može izučavati ono što nije istinito i stvarno?

On dalje kaže: "Nije pojmljivo da Allah izmijeni ustaljene prirodne pojave izgovorom formula, ili spajanjem supstanci i određenih snaga, na način koji ne zna niko osim sihirbaz."

Ko se osvjedočio u postojanje supstanci poput droga koje imaju smrtonosno djelovanje ili koje izazivaju bolesti ili one koje dovode do izliječenja kao što su antibiotici, nije mu teško shvatiti da se sihirbaz može izdvojiti u vezi poznavanja smrtonosnih snaga ili riječi koje dovode do razdvajanja.

En-Nevevi, rahimehullah, kaže: "Istina je da je sihr realnost. Većina uleme se u tome slaže, a na to upućuju i Kur'an i Sunnet."

Ibnu Kudame, rahimehullah, rekao je: "Sihr je istina. Posljedica sihra može biti ubistvo, bolest, razdvajanje muža od žene tako što će se sustezati od spolnog općenja sa njom. Postalo je rašireno među narodom postojanje kompliciranih odnosa među bračnim drugovima kao posljedica sihra. Zbog toga muškarac nije u stanju da priđe ženi. Kada se sihr ukloni, komplikacije nestaju. Toliko toga je preneseno o sihirbazima, tako da je nemoguće i pomisliti da se radi o potvorama ili lažima.

Ebu Muhammed El-Makdisi, rahimehullah, rekao je u svom djelu "El-Kafi": "Sihr je vračanje, zapisi i vezivanje čvorova. Ima uticaj na srce i tijelo, pa se kao posljedica

toga javljaju bolesti, ubistva i razdvajanje bračnih drugova, a Uzvišeni Allah kaže: “Učili su od njih kako ce muža od žene rastaviti.” (El-Bekara, 122)

U drugom ajetu kaže: “Utječem se Allahu od zle smutnje smutljivaca koji pušu u uzlove.” (El-Felek, 4)

To jest: od zla vračara koji pušu u uzlove i koji vezuju sihr u uzlove. Da sihr nije realnost, Allah, dželle šanuhu, ne bi naređivao da tražimo Njegovu zaštitu od djelovanja sihra.

Veliki učenjak Ibnul-Kajjim, rahimehullah, u djelu “Beda’iul-Fevaid” kaže: “Allahove riječi: “I od zla smutnje smutljivaca koji pušu u uzlove” i hadis kojeg prenosi Aiša, radijallahu anha, upućuju na djelovanje sihra i na to da je on stvarnost."

Ebul-’Izz El-Hanefi, rahimehullah, kaže: “Ulema je dugo raspravljala o sihru i njegovim vrstama. Većina njih tvrdi da on ima udjela u uzrokovanju smrti i bolesti onoga kome je napravljen bez vidljivog vanjskog utjecaja."

ISLAMSKI STAV U POGLEDU SIHRA

Imam Malik, Allah mu se smilovao, rekao je: “Sihirbaz koji pravi sihr, a to i ne čini niko osim sihirbaz, sličan je onom za koga Allah kaže: “Znali su da onaj koji tom vještinom vlada neće nikakve sreće na onom svijetu imati.” (El-Bekara: 102), i ja smatram da se treba ubiti osoba koja to čini.”

Ibnu Kudame, Allah mu se smilovao, rekao je: “Kazna za sihirbaza je ubistvo”.
Ovo mišljenje se prenosi od Omera Ibnul-Hattaba, Osmana Ibnu Affana, Ibnu Omera, Hafse, Džundub Ibn

Abdullaha, Džundub Ibnu Ka'ba, Kajsa Ibnu Sa'da, Omer Ibnu Abdul-Aziza, a tako misle i Ebu Hanife i Malik.

El-Kurtubi, Allah mu se smilovao, rekao je: "Islamski pravnici su se razišli u pogledu propisa o sihirbazu muslimanu i nemuslimanu, tako da je Malik mišljenja da ako sihirbaz lično nekog opsihri, a njegov sihr bude izvršen putem riječi koje u sebi sadrže kufr, onda ga treba ubiti i ne treba pri tome od njega tražiti da se pokaje. Njegovo pokajanje se ne prima, zato što je sihr stvar kojom on želi da se prikrije i zato što je Allah sihr nazvao nevjerstvom: "...a njih dvojica nisu nikog učili dok nisu rekli: "Mi samo iskušavamo, i ti ne budi nevjernik." (El-Bekara, 102)

Ovo je mišljenje Ahmed Ibnu Hanbela, Ebu Sevra, Ishaka, Safije i Ebu Hanife. Treba napomenuti da je poznato mišljenje Šafije da ne treba ubiti sihirbaza samo zbog sihra, nego se on ubija u odmazdi, tj. u slučaju da je on nekog sihrom ubio.

Ibnu Munzir, Allah mu se smilovao, kaže: "Kada čovjek potvrdi da je nekog opsihrio riječima kufra, dužnost je da se ta osoba ubije ako se ne pokaje, isto se radi ako postoji očigledan dokaz protiv njega, kao što je očigledan kufr. A ako se ispostavi da govor kojim je on nekog opsihrio, ne sadrži u sebi kufr, onda ga nije dozvoljeno ubiti. A ako opsihrenog spopane ludost i gubitak pameti kao posljedica sihra, treba nad njim izvršiti odmazdu ako je to bilo namjerno, a ako nije bilo namjerno, onda treba dati krvarinu njegovoj porodici.

Hafiz Ibnu Kesir, Allah mu se smilovao, je rekao: "Oni koji sihirbaze smatraju nevjernicima dokazuju to ajetom: "A da su vjerovali i bili bogobojazni..." Tako se prenosi od

Ahmed ibnu Hanbela i drugih prethodnika. Jedni su rekli da se takav ne smatra nevjernikom već ga samo treba kazniti.

Tako se prenosi od Šafije i Ahmeda koji kažu: "Obavijestio nas je Sufjan ibnu Ujejne od Amr ibnu Dinara da je čuo Bedžleta ibnu Abdeta da je rekao: "Omer Ibnul-Hattab, radijallahu anhu, je pisao pismo u kojem naređuje da se ubiju svaki sihirbaz i sihirbazica, pa smo ubili tri sihirbaza."

Poznato je da je Hafsu opsihrila jedna ropkinja, pa je naredila da se ubije i bila je ubijena.

Imam Ahmed, rahmetullahi alejhi, je rekao: "Zabilježeno je od trojice Poslanikovih, sallallahu alejhi ve sellem, drugova da treba ubijati sihirbaze."

Hafiz Ibnu-Hadžer, rahmetullahi alejhi, je rekao: "Malik zastupa mišljenje da je presuda za sihirbaza kao i presuda za odmetnika od vjere i ne prima mu se tevba. Biće ubijen kada se utvrdi da je pravio sihr. Tako isto misle i Ahmed Ibn Hanbel.

A Šafija kaže: "Neće se ubiti osim ako on sam prizna da je nekoga ubio svojim sihrom."

ŠEJTANSKI MESS (OPSJEDNUTOST) I SIHR

O pitanju pravljenja razlike između sihra i šejtanskog messa, neki od onih koji imaju iskustva na ovom planu spominju simptome koji su specifični za mess.

SIMPTOMI ŠEJTANSKI MESS (OPSJEDNUTOST) I SIHR

1. Izbjegavanje i velika odbojnost prema slušanju ezana i Kur'ani-Kerima;
2. Padanje u nesvijest i komu, te grčenje mišića za vrijeme učenja Kur'na kod njega;
3. Zastrašujući snovi;
4. Osamljivanje i izopćavanje od društva, te demonstracija čudnih postupaka;
5. Ponekad džin koji je ušao u njega progovara putem njegovog govornog aparata prilikom učenja Kur'ana u njegovoj blizini;
6. Izbezumljivanje, kao što to Uzvišeni Allah napominje u Kur'nu: "Oni koji se kamatom bave dići će se kao što će se dići onaj koga je dodirom šejtan izbezumio..." (El-Bekare, 275)

ZNAKOVI I SIMPTOMI DA JE NEKOME NAPRAVLJEN SIHR SU SLIJEDEĆI:

1. Mržnja oboljelog od sihra prema supruzi ili oboljele prema suprugu, kao što nas o tome obavještava Kur'an: "...I ljudi su od njih dvojice učili kako će muža od žene rastaviti..." (El-Bekare, 102)
2. Potpuna suprotnost osjećaja u kući i van nje. Tako da za vrijeme boravka van kuće osjeća silnu želju za kućom i porodicom. Međutim, kada se nađe u kući, tada osjeća neopisivu mržnju prema njima;
3. nemogućnost izvršavanja svojih obaveza u bračnoj postelji;
4. Uzastopno pobacivanje ploda za vrijeme trudnoće;
5. Iznenadna promjena raspoloženja bez ikakvog vidljivog razloga;
6. Potpuno gubljenje apetita;

7. Pričinjavanje da je učinio određenu stvar, bez konkretnog čina;
8. bezrezervna poslušnost i iznenadna i pretjerana ljubav prema određenoj osobi.

NAPOMENA: Moramo ovom prilikom napomenuti da pojava nekih od nabrojanih simptoma ne mora automatski značiti da je neka osoba i oboljela od sihra ili od šejtanskog messa. Uzročnik nekih od tih simptoma može biti pitanje fizičke ili psihičke promjene u čovjeku.

LIJEČENJE:

1. Oslanjanje na Uzvišenog Allaha i iskren povratak Njemu;
2. Liječenje putem učenja Šerijatom dozvoljenih tekstova iz Kur'na i vjerodostojne tradicije Allahovog Poslanika sallallahu alejhi ve sellem.

Najvažnije su, o ovom pitanju, sura En-Nas i sura El-Felek (dva posljednja poglavlja iz Kur'ana) kojima je bio liječen i Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kada je bio opsihren.

S njima se na ovom planu ne može porediti ni jedna druga sura i to je najbolje sa čime se može tražiti pomoć od Allaha, dž.š., od ove vrste bolesti. Tu je i sura El-Ihlas, zatim sura El-Fatiha koja je, također, davala dobre rezultate u liječenju, kao što je to potvrđeno vjerodostojnom predajom od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.
3. U liječenju od sihra, može se koristiti i lišće lotosovog drveta. Naime, uzme se sedam listova od ovog drveta,

koji se zatim isitne ili samelju, pa se stave u posudu u koju se naspe toliko vode da bude dovoljno za kupanje. Nakon toga, na tu vodu se uči Ajetul-Kursija, sura El-Kafirun, sura El-Ihlas, sure El-Felek i En-Nas i ajeti koji govore o sihru u slijedećim surama: sura El-Bekare, 102. ajet; sura El-Ea'raf, 117.-119. ajet; sura Junus, 79.-82. ajet; sura Ta ha, 65.-69. ajet, zatim se dio vode popije, a preostali dio vode se koristi za kupanje. Ovaj način liječenja je primijenjen od strane nekih pravovjernih prethodnika (selefa) i pokazao se uspješnim;

4. Vađenje sihra i njegovo uništavanje kao što je to uradio Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kada mu je sihr napravio Jevrej Lubejd b. el-E'asam;

5. Upotreba dozvoljenih lijekova, kao što je konzumiranje sedam komada datula bernijske sorte (datula koja uspijeva samo u gradu Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem) natašte (na prazan stomak). Ako ne bi našao ovu sortu, onda može doći u obzir bilo koja druga vrsta, koja će, uz Allahovu, azze ve dželle, pomoć, koristiti;

6. Puštanje krvi (hidžama);

7. Obraćanje Uzvišenom Allahu iskrenom dovom.

ZNAKOVI PO KOJIMA SE PREPOZNAJE SIHIRBAZ I ZNAKOVI PO KOJIMA SE PREPOZNAJE UČAČ ŠERIJATSKE RUKJE

Da bi se mogao razlikovati sihirbaz od učača rukje treba poznavati znakove po kojima se prepoznaje onaj ko se bavi sihrom, kao i osnovne radnje i osobine učača rukje.

Od znakova po kojima se raspoznaje sihirbaz su sljedeći:

1- Traži ime ili ime majke i datum rođenja.

2- Traženje nečega od bolesnika poput pramena njegove kose, dijelova odjeće, njegovu sliku i slično.

3- Izgovaranje nerazumljivog govora, korištenje hamajlija i drugih neobičnih stvari.

4- Pisanje raznoraznih zapisa čija sadržina bude ispunjena brojevima, geometrijskim figurama, nepoznatim riječima, imenima, ili pisanje samih kur'anskih ajeta ali odpozada, slika zmija i akrepa, a što je poznato kao SedamSulejmanovih ugovora.

5- Pravljenje čvorčića na raznoraznim kanapama i končićima uz istovremeno puhanje i izgovaranje nepoznatih riječi, a sve to sa ciljem da se od toga napravi sihr.

6- Nečistoća i prljavština prostorije u kojoj boravi sihirbaz kao i neurednost i prljavština samog sihirbaza.

7- Osamljivanje sihirbaza u mračnoj prostoriji radi kontaktiranja sa džinima i šejtanima koji ga pomažu u njegovim poganim radnjama.

8- Traženje od klijenata da zakolju ovcu, kokošku ili nešto slično kao kurban, a što u stvari predstavlja klanje kurbana džinima.

9- Materijalno iskorištavanje bolesnika uz traženje basnoslovnih suma poput toga da jedna hamajlija košta nekoliko stotina maraka.

10- Osamljivanje sa ženama bez mahrema što često završi i sa činom zinaluka pri čemu sama žena nema kontrolu nad samom sobom i ne može se oduprijeti.

11- Upotreba mokraće, izmeta i krvi hajza prilikom pravljenaj zapisa i hamajlija.

12- Traženje od bolesnika da se odvoji od ljudi određeno vrijeme u prostoriji u koju ne dopire sunčeva svjetlost.

13- Traženje od bolesnika da ne dolazi u kontak sa vodom određeni vremenski period koji ponekad dostiže čak četrdeset dana.

14- Traženje od bolesnika da neke stvari zakopa u zemlju i da ih zalije nekom tekućinom, ili da stavi pokvareno jaje na prag vrata ili u kuću a na sve te stvari je sihirbaz već napravio sihr.

15- Davanje bolesniku dređenih papira i zapisa da ih zapali i da se nakadi na njima.

16- Pisanje isprekidanih harfova na papiru i njihovo potapanje u vodu i da bolesnik pije tu vodu.

17- Obavještavanje bolesnika o nekim pojedinostima njegovog ličnog života i njegovog odnosa sa drugim ljudima a sve te informacije uzima od džina i šejtana sa kojima inače kontaktira.

18- Vanjski izgled sihirbaza ukazuje na njegovo nepraktikovanje i nepridržavanje vjerskih propisa.

Od znakova po kojima se prepoznaje učač rukje, odnosno onaj koji na ispravan šerijatski način liječi opsihirene osobe, one koji imaju džinski dodir i urečene, su sljedeće karakteristike:

1- Učenje Kur'ana nad bolesnikom, što predstavlja osnovni i najupečatljiviji metod i način liječenja bolesnih od sihra, džinskog dodira i uroka.

2- Traženje od bolesnika da skine sve zapise i hamajlije koje ima kod sebe kao i one koje ima u kući te da ih uništi ili zapali. Također, traženje da skloni slike, kipove, figure, krstove i slično i da ih ne koristi.

3- Savjetovanje i traženje od bolesnika od prvog susreta da praktikuje propise vjere (ako već do tada nije), poput toga da redovno obavlja namaz, uči jutarnji i večernji zikr, uči suru Bekara u kući, uči Bismilu kod svakog posla koji radi, da prekine sa haramima koje je do tada praktikovao, poput slušanja muzike, pijenja alkohola, miješanja i kontaktiranja sa ženama kojima nije mahrem i slično.

4- Ako je bolesnik žena zahtijeva od nje da se pokrije, ne liječi je bez prisustva njenog mahrema osim u nuždi, prilikom liječenja ne dira njeno tijelo.

5- Od ispravnog načina liječenja, uglavnom ako su u pitanju duža liječenja, je i to da se bolesniku daje voda, med i ulje na kojima je naučen Kur'an.

6- Prepoznatljiv je i po tome što se u njegovom načinu liječenja ne može naći da radi išta od gore spomenutih znakova i obilježja sihirbaza.
Od osnovnih osobina onoga koji liječi rukjom je:

- Da bude osoba koja je mjerodavna da se time bavi tako što posjeduje dovoljno šerijatskog znanja i iskustva da se može ovim poslom baviti, naravno ne kao profesijom.
- Da je prepoznatljiv svojom vanjštinom i unutrašnošću po praktikovanju vjerskih propisa izvršavanjem vadžiba i sunneta, ostavljanjem velikih i malih grijeha, nečinjenjem novotarija, da su mu zarada i imetak halal i tako dalje.

Napomena: Ne treba zavarati to što ćemo naći sihirbaza (kojeg prepoznajemo po nekim od gore spomenutih znakova) da klanja sa ljudima kao i da prilikom pravljenja ili otklanjanja sihra uči Kur'an jer se on želi među ljudima predstaviti kao sasvim normalan i ispravan vjernik. Također, ne treba nas zbuniti i dovesti u sumnju ako nađemo kod učača rukje (kojeg prepoznajemo po gore spomenutim metodama ispravnog liječenja) da ima nekih vidljivih nedostataka u praktikovanju vjere, poput toga da je obrijan ili ima kratku bradicu, da mu se u porodici ne praktikuje u potpunosti vjera (npr. da mu žena ili kćerka nije pokrivena), da nije završio neku šerijatsku školu, ne zna arapski i slično. Sve ovo i slično ne treba zbuniti jer je ibret u ovom slučaju način i metoda njegovog liječenja a oni su ispravni, a nema sumnje da je poželjno da učač rukje posjeduje najbolje osobine vjernika.

UROK (AR. EL-AJN)

DOKAZI IZ KUR'ANA ZA DJELOVANJE UROKA:

Uzvišeni Allah kaže da je Ja'kub rekao: "O sinovi moji" - reče onda - "ne ulazite na jednu kapiju, već na razne kapije, a ja vas ne mogu spasiti od onoga što vam Allah odredi; moć pripada jedino Njemu, ja se u Njega uzdam, i neka se samo u Njega uzdaju oni koji se uzdaju!"
I kad udoše oni kako im je otac njihov naredio, to im nimalo nije pomoglo da budu pošteđeni onoga što im je Allah bio odredio, jedino se ostvarila želja Ja'kubova, koju je izvršio, a on je, uistinu veliki znalac bio, zato što

smo ga Mi naučili, ali većina ljudi ne zna." (Prijevod značenja sura Jusuf, ajet broj 67-68).

Hafiz Ibnu Kesir, Allah mu se smilovao, u tefsiru ova dva ajeta kaže: "Uzvišeni Allah, dželle šanuhu, govoreći o Ja'kubu, alejhisselam, kaže da je naredio svojim sinovima kad ih je spremio sa bratom Benjaminom u Egipat, da ne ulaze svi na jedna vrata, nego da se razdvoje i uđu na različita vrata, jer, kako kažu Ibnu Abbas, Muhammed Ibnu Ka'b, Mudžahid, Ed-Dahhak, Katade, Es-Suddejj i drugi: "On se za njih pobojao da se ne ureknu jer su bili izuzetno lijepi, i privlačni. Urok je stvarnost i može skinuti konjanika sa njegova konja."

Njegove riječi: "...a ja vas ne mogu spasiti od onoga što vam Allah odredi; moć pripada jedino Njemu, ja se u Njega uzdam, i neka se samo u Njega uzdaju oni koji se uzdaju!", tj. ovaj savjet koji sam vam dao, ne može vas sačuvati od onoga što vam je Uzvišeni Allah odredio, jer kad Uzvišeni hoće nešto, u tome Ga ne može niko spriječiti niti zaustaviti.

"I kad uđoše oni kako im je otac njihov naredio, to im nimalo nije pomoglo da budu pošteđeni onoga što im je Allah bio odredio, jedino se ostvarila želja Ja'kubova, koju je izvršio, a on je, uistinu veliki znalac bio, zato sto smo ga Mi naučili, ali većina ljudi ne zna." (Prijevod značenja sura Jusuf, ajet broj 68).

Kažu da je to zaštita od uroka iz "Tefsir Ibnu Kesir", 2/485.

Uzvišeni Allah je rekao: "Gotovo da te nevjernici pogledima svojim obore kad Kur'an slušaju, govoreći: "On je, uistinu, luda!"

Hafiz Ibnu Kesir, Allah mu se smilovao, rekao je: "Ibnu Abbas, Mudžahid i drugi kažu: "Riječ (lejuzlikuneke) - "probadaju te" (bi ebsarihim) - "svojim očima" tj. urekli bi te očima od zavisti i mržnje prema tebi da nije Allahove, dželle šanuhu, zaštite.

U ovom ajetu je dokaz da je urok očima istinit i da ima uticaja Allahovom, dželle šanuhu, voljom, kao što to potvrđuju i mnogobrojni hadisi preneseni različitim putevima." (Tefsir Ibnu Kesir: 4/410).

DOKAZI IZ SUNNETA ZA POSTOJANJE UROKA

1. Od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, prenosi se da je rekao: "Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: "Urok je istina." (Buhari: 10/203 i Muslim u "Es-Selamu" - poglavlje o medicine).

2. Od Aiše, radijallahu anha, prenosi se da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Tražite kod Allaha utočište od uroka, jer uroci postoje." (Ibnu Madže 3508, a El-Albani je za njega rekao da je sahih u "Sahihul-Džami'" 951).

3. Od Ibnu Abbasa, radijallahu anhu, prenosi se da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Urok je istina i da je išta preteklo kader, pretekao bi ga urok, pa ako od vas neko zatraži da se operete, operite se."

Tj. kada neko od nas urekne nekoga, pa mu taj dođe i zatraži da se abdesti ili okupa, da bi se ovaj poprskao tom vodom kako bi prestao urok, učinite to. (Ovo je jedan od načina uklanjanja uroka).

4. Od Esme bint Uvejs, radijallahu anha, prenosi se da je rekla: "O Allahov Poslaniče, Dza'ferove sinove pogađa urok, pa hoću li im zbog toga učiti rukju?" - "Uči, jer da je išta preteklo Allahovu odredbu, pretekao bi je urok." (Prenosi ga Ahmed 6/438 i Et-Tirmizi: 2059, ocjenjen je kao hasen-sahih a El-Albani je u Džami'u" rekao da je sahih: 5662).

5. Od Ebu Zerra, radijallahu anhu, prenosi se da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Urok, Allahovom voljom, utiče na čovjeka sve do te mjere, da se čovjek popne na visoko mjesto i strovali se s njega" (od jačine uroka). Prenose ga Ahmed i Ebu Ja'la a El-Albani je u Džami'u rekao da je sahih, br.1677.

6. Od Ibnu Abbasa, radijallahu anhu, prenosi se da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Urok je istina i može oboriti čovjeka s visine." (Prenose ga Ahmed, Et-Taberani, i El-Hakim, a El-Albani je rekao da je hasen u "Es-silsiletus-sahiha: 1250).

7. Od Džabira, radijallahu anhu, prenosi se da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Urok uvodi čovjeka u kabur, a devu u kazan."

Tj. pogodi čovjeka, pa ga usmrti, te bude zakopan, i isto tako pogodi devu što bude uzrokom njene slabosti, te je zakolju i skuhaju njeno meso u kazanu. (Prenosi ga Ebu

Nu'ajm u "El-Hilje" a El-Albani je u "Sahihul-Džami'u" rekao da je hasen: 4023).

8. Od Džabira, radijallahu anhu, prenosi se da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Najveći uzročnik smrti mog ummeta, poslije Allahove odredbe, je urok." (Prenosi ga El-Buhari u "Et-Tarih" a El-Albani je u "Sahihul-džami'u" rekao da je hasen 1217).

9. Od Aiše, radijallahu anha, prenosi se da je rekla: "Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mi je naređivao da učim rukju protiv uroka." (Buhari: 10/170 i Muslim 2195).

10. Od Enesa ibnu Malika, radijallahu anhu, prenosi se da je rekao: "Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je dozvolio da se uči rukja protiv uroka, ujeda zmije i akrepa, te čireva na slabinama." (Muslim: 2196 u "Es-Selamu").

11. Od Ummu Seleme, radijallahu anha, prenosi se da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, za njenu sluškinju, na čijem je licu vidio crnu mrlju, rekao: "Proučite joj rukju, ona je urečena."

Pod crnom mrljom se misli na šejtanov znak, neko kaže da je to šejtanov udarac, tj. crna ili žuta fleka na licu. (El-Buhari 10/171 i Muslim: 97).

12. Od Džabira, radijallahu anhu, prenosi se da je rekao: "Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je Hazmovoj porodici dozvolio liječenje rukjom od zmijskog ujeda. Esmi bintu Umejs je rekao: "Šta je to sa sinovima moga brata pa su tako mršavi i slabi, da li im šta fali?" "Ne" - odgovorila je - "nego se brzo ureknu." "Uči im rukju" -

rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. Ona je odbijala, ali je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ponovio: "Uči im rukju." (Muslim u "Es-Selamu" 2198).

MIŠLJENJE UČENJAKA U POGLEDU POSTOJANJA UROKA

Hafiz Ibnu Kesir, Allah mu se smilovao, rekao je: "Uticaj uroka je moguć i nastaje Allahovom, dželle šanuhu, voljom."

Hafiz Ibnu Hadžer, Allah mu se smilovao, rekao je: "Bit uroka se sastoji u pogledu sa divljenjem pomješanim sa zavišću osobe pokvarene duše koji štetno djeluje na onoga kome je upućen." ("Fehtul-Bari" 10/200).

Ibnu Esir, Allah mu se smilovao, rekao je: "Oni kojima su uskraćeni vid i razum, zanijekali su urok riječima: "To su samo neistinita priviđenja..."

Ovo su najneupućeniji ljudi koji pred sobom imaju zastor iza kojeg ne vide. Oni nemaju kulture niti ikakvog znanja o duši i duhovnim stvorenjima te o njihovoj prirodi i uticaju, kojima je dat razum bez razlike kojem narodu pripadali, ne poriču postojanje uroka, niti ga niječu iako su se razišli u načinu njegova uticaja i uzroka.

Nema sumnje da je Uzvišeni Allah dušama i tijelima dao različite moći i prirode.

Mnogima je dodijelio osobine koje imaju uticaj. Nemoguće je onome ko posjeduje razum da zaniječe uticaj bestjelesnih bića na tijelo.

To je nešto očito i osjetno. Primjetit ćeš kako se lice jako zacrveni ako u njega pogleda neko od koga se ovaj ustručava i stidi, ili pozuti kada pogleda u nekog koga se boji. Ljudi su svjedoci slučajeva gdje osoba oslabi i oboli od nečijeg pogleda.

Sve ovo se dešava posredstvom i uticajem duhovnih bića. Zbog uske veze sa očima prema njima je i dobio ime (urok, urokljive oči ar. ajn-oko).

Međutim, nisu oči te koje imaju moć da izazovu urok, to se dešava posredstvom bestjelesnih bića.

Bestjelesna bića imaju različite prirode, moći i djelovanje.

Zavidna duša ima vidljiv i štetan uticaj na osobu kojoj se zavidi. Radi ovoga je Uzvišeni Allah naredio Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, da traži Njegovu zaštitu od zle zavisti.

Uticaj zavidnika na onoga kome zavidi je potvrđena stvar i ne može se zanijekati.

To čine samo oni koji su izašli iz okvira ljudske prirode.

Osnova zavidluku je urok.

Pokvarena i zavidna duša se zlobno ponaša i utiče na onoga kome zavidi. Ona svojom pokvarenošću djeluje na njega.

Najbliža ovom primjeru je zmija. U njoj je skriven otrov, pa kada se sretne sa svojim neprijateljem, iz nje proradi mržnja, te se okomi na njega, što njemu šteti. One su

različite. Uticaj nekih od njih je tako jak da može izazvati pobačaj, ili sljepoću kao što je to rekao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, za bezrepu otrovnicu i još jednu vrstu otrovnih zmija: "One oslijepljuju i izazivaju pobačaj." (Buhari: 6/248 i Muslim: 2233).

Uticaj duša nastaje susretom, viđenjem, kontaktom, upućivanjem duša na one na koje će djelovati, dovama, rukjom i surama el-Felek i en-Nas, ponekad priviđenjem i umišljanjem.
Nije pogled taj koji je presudan kod osobe koja uriče. Desi se da se slijepom opiše nešto te ga njegova duša urekne iako ga nije vidio.

Mnoge osobe su urekle nekoga preko opisa bez viđenja. To su strelice koje izlaze iz duše osobe koja to čini. Ponekad pogodi urečenog, a ponekad promaši. Ako ga zateče "otkrivenog" (bez zaštite dovama i drugim štitovima) nema sumnje da će ga pogoditi. Ako ga zateče naoružanog i zaštićenog, te strelice mu ne mogu nauditi, čak postoji mogućnost da se ta ista strelica vrati na onog od koga je i poslana.

Urok se javlja na ovaj način; Osoba je prvo nečim, zadivljena, zatim to nešto slijedi njegova pokvarena duša, a potom se u izvršenju trovanja pripomaže pogledom upućenim urečenom. Čovjek ponekad urekne samog sebe, a ponekad urekne bez svoje volje. ("Zadul-mead":4/165, skraćena verzija).

RAZLIKA IZMEĐU UROKA I ZAVISTI

1. Zavist je širi pojam od uroka. Svaka osoba koja može da urekne zavidna je, a nije svaki zavidnik i osoba koja može da urekne. Radi toga je u suri El-Felek spomenuto traženje zaštite od zavidnika. Ako musliman zatraži zaštitu od zavidnika, ujedno je zatražio zaštitu i od uroka. Ovo je dokaz univerzalnosti Kur'ana, njegove nadnaravnosti i retorike.

2. Zavist je pobuđena mržnjom i željom da onome kome se zavidi nestanu sve blagodati. Povod uroku jeste divljenje, dopadanje i hvaljenje nečega.

3. Zavist i urok igraju jednaku ulogu u izazivanju štete urečenom, a razlikuju se u porijeklu. Porijeklo zavisti pogađa srce vidjevši na urečenom mnoge blagodati i želeći da taj ostane bez njih.
Onaj koji uriče pomaže se prodornim pogledom. Tako on uriče ono čemu ne zavidi kao što su predmeti, životinje, usjevi i imetak. Može se čak desiti da urekne samog sebe takvim prodornim pogledom.

4. Zavidnik moze djelovati na nešto što pretpostavlja i prije nego što se desi, dok onaj koji uriče moze uticati samo na ono što je stvarno prisutno.

5. Čovjek ne može zavidjeti samom sebi niti svom imetku dok moze ureći i sebe i svoj imetak.

6. Zavist dolazi samo od pokvarene duše, dok urok moze doći i od dobrog čovjeka ako mu se nešto svidi bez želje da to što se njemu svidjelo bude uskraćeno urečenom.

Ovo se desilo Amiru Ibnu Rebi'i kada je urekao Sehla Ibnu Hunejfa uprkos tome što je Amir, radijallahu anhu, među prvim koji su prihvatili Islam i učesnik Bedra.

Ibnul-Dževzi, Ibnul-Kajjim, Ibnu Hadžer, En-Nevevi, Allah im se svima smilovao, su napravili razliku između uroka i zavisti.

Poželjno je da musliman, kada vidi nešto što mu se dopadne, zamoli Allaha za blagoslov, svejedno radilo se o njegovoj ili tuđoj stvari.
Potvrda za ovo su riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u hadisu Sehla ibnu Hunejfa: "Zašto nisi blagoslovio?" tj. zamolio Allaha da ga blagoslovi, jer ova dova sprečava uticaj uroka.

DŽINI URIČU LJUDE

1. Od Ebu Seida El-Hudrija, radijallahu anhu, se prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, tražio zaštitu od džinskog i insanskog uroka, a kad su objavljene sure El-Felek i En-Nas, učio je njih, a ostavio ono što je do tada učio (od te vrste dova)." (Et-Tirmizi 2059 u "Et-Tibb" pod ocjenom hasen. Ibnu Madže 3511, a El-Albani je u "Sahihu Ibni Madže" rekao da je sahih: 2830).

2. Od majke vjernika Ummu Seleme, radijallahu anha, se prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u njenoj kući vidio sluškinju na čijem licu je bila crna mrlja na što je rekao: "Proučite joj rukju, ona je urečena." (Buhari 10/171 i Muslim 2197).

El-Ferra' je rekao: "Pod riječima "crna mrlja" misli se na trag džinskog pogleda."

Iz ova dva hadisa saznajemo da urok nastaje i od džina i od insana.
Radi toga je svaki musliman obavezan da spomene Allahovo ime kad skida odjeću, ili se ogleda u ogledalu, i prilikom svakog drugog posla, kako bi od sebe odbacio džinsko uznemiravanje poput uroka i sličnog.

LIJEČENJE UROKA

Postoji nekoliko načina liječenja uroka, spomenut ću sljedeće:

PRVI NAČIN: KUPANJE ONOGA KO JE UREKAO

Ako je osoba koja je urekla poznata, onda se od nje traži da se okupa, te se tom vodom urečeni polije otpozada, i Allahovom, dželle šanuhu, voljom će ozdraviti.

Od Ebu Umame ibnu Sehla ibnu Huzejfe, radijallahu anhu, prenosi se da je rekao: "Moj otac Sehl kupao se u Harri (jednoj dolini Medine).
Skinuo je svoj ogrtač, dok je Amir Ibnu Rebia gledao u njega.

Sehl je bio jako bijele puti i lijepe kože.

Amir je rekao: "Do danas nisam vidio ovako lijepu kožu ni kod pokrivene djevice."

Istog momenta Sehla je uhvatio žestok bol. Obavijestili su Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, o njegovom bolu:

"Ne može podići glave - rekli su: "Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ih upita: "Sumnjate li na koga?"
"Na Amira Ibnu Rebi'u"", odgovoriše. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ga je pozvao i strogo mu se obratio: "Radi čega to ubijate svoju braću?
Što ga nisi blagoslovio? Operi se za njega."
Na to je Amir oprao lice, ruke, laktove, koljena, noge i potrao se ispod košulje. Tu vodu je stavio u posudu i njome polio Sehla otpozada. Istog momenta Sehl je ozdravio." (Prenose ga Ahmed, En-Nesai, Ibnu Madže, Malik, a El-Albani je u "Sahihul-Džami" rekao da je sahih 3908).

U pogledu toga šta se podrazumijeva pod riječima "ispod košulje" učenjaci su se razišli: Neki su mišljenja da je to dio tijela, neki da je spolni organ, neki bedro, jer je na njemu svezana košulja.

OPIS PRANJA

Ibnu Sihab Ez-Zuhri, radijallahu anhu, rekao je: "Naši učenjaci opisuju pranje na ovaj način: Osobi koja je urekla se dadne posuda s vodom u koju on stavi ruku, uzme malo vode i ispere usta te to ispljune u posudu. Poslije toga opere lice u posudi. Zatim stavi lijevu ruku u posudu i iz nje sipa na desnu šaku jedan puta. Zatim desnom rukom polije po lijevom laktu, onda lijevom rukom polije desnu nogu a desnom rukom polije lijevu nogu. Lijevom rukom će politi desno koljeno a desnom lijevo. Svu ovu vodu uhvatiti u posudu, a zatim unutrašnji dio košulje umočiti u nju ali da se pri tome posuda ne spušta na zemlju. Ova voda se polije po glavi urečenog. To se učini

jednim potezom otpozada." (Vidi "Es-Sunen" od El-Bejhekija 9/202).

PROPIS PRANJA OSOBE KOJA JE UREKLA

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: "Urok je istina i da je nešto preteklo Allahovu odredbu, pretekao bi je urok, pa ako se od nekog od vas zatraži da se opere, neka to učini." (Prenosi ga Muslim: 5/32).

Od Aiše, radijallahu anha, prenosi se da je rekla: "Osobi koja je urekla naređivano je da se abdesti i da se tom vodom opere urečeni." (Ebu Davud, br. 3880 sa sahih senedom).

Iz ova dva hadisa, kao i drugih njima sličnih, se uzima dokaz za abdest ili pranje onoga ko je urekao radi urečenog.

DRUGI NAČIN: STAVITI RUKU NA GLAVU UREČENOG I REĆI:

"Bismillahi erkike, Allahu ješfike, min kulli dain ju'zike ve min kulli nefsin ev ajnin hasidin Allahu ješfike." (Muslim: 2186).

(U ime Allaha ti učim rukju, Allah te izliječio od svake bolesti koja te uznemirava, i od svake zavidljive duše i od uroka, Allah te izliječio.)

Ovo ponoviti tri, pet, sedam ili devet puta.

TREĆI NAČIN: STAVITI RUKU NA GLAVU UREČENOG I REĆI:

"Bismillahi jubrike, min kulli dain ješfike, ve min šerri hasidin iza hasede, ve min šerri kulli zi ajnin." (Muslim: 2186).

Ponoviti pet ili sedam puta.

ČETVRTI NAČIN: STAVITI RUKU NA GLAVU UREČENOG I REĆI:

"Allahumme rabben-nasi ezhibil be'se ješfi enteš-Šafi la šifae illa šifauke šifaen la jugadiru sekamen."

(Allahu moj, Gospodaru ljudi, otkloni nevolju i izliječi, Ti si Liječnik. Nema lijeka pored Tvoga, izliječi lijekom poslije kojeg se bolest ne vraća).

Ponoviti sedam puta.

PETI NAČIN: STAVITI RUKU NA MJESTO BOLA I PROUČITI SLJEDEĆE SURE:

El-Ihlas, El-Felek i En-Nas po sedam puta.

ŠESTI NAČIN: PRIPREMITI POSUDU SA VODOM, PROUČITI NA NJU EL-IHLAS, EL-FELEK I EN-NAS I REĆI:

"Allahumme raben-nasi, ezhebil be'se ješfi enteš-Šafi, la šifae illa šifauke šifaen la jugadiru sekamen." (Tri puta)

"Bismillahi erkike, Allahu ješfike, min kulli dain ju'zike ve min kulli nefsin ev ajnin hasidin Allahu ješfike." (Tri puta)

Nakon toga isprazniti posudu na glavu urečenog jednim potezom sazada, tako da voda dohvati čitavo tijelo.

Allahovom će voljom ozdraviti.

STVARNOST UROKA (AJNA) I ISPRAVAN NAČIN LIJEČENJA

Urok dolazi od glagola a'ne-je'inu tj. kada nekoga očima pogodi-urekne.

Osnova uroka dolazi od zadivljenosti onoga ko ima urokljive oči s nečim, o tome on razmišlja u svojoj pokvarenoj i prljavoj duši, a zatim se potpomaže u ostvarenju njene nakane gledanjem u onoga koga želi ureći.

Uzvišeni Allah je naredio svome Poslaniku Muhammedu sallallahu alejhi ve sellem da kod Allaha traži zaštitu od zavidljivaca kada je rekao: "I od zla zavidljivca kad zavist ne krije."

Svaki urokljivac je i zavidljivac, a nije svaki zavidljivac urokljiv.

Pošto je zavidnost općenitija i raširenija od urokljivosti, otuda utjecanje Allahu od zavidnika obuhvata i utjecanje od urokljivaca.

Urok je dakle strijela koja izlazi iz duše zavidnoka i urokljivaca prema onome kome zavide i očima gledaju, i nekad ga pogađaju a nekad promašuju. Ako zadese čovjeka otkrivenog i bez zaštite utječu na njega, a ako ga zadese dok je na oprezu i spremnog oružja, strijele ne pogađaju, i ne utječu na čovjeka, a možda se čak strijela vrati na onoga ko ju je poslao. (Zadul-me'ad)

Od Poslanika sallallahu alejhi ve sellem preneseni su vjerodostojni hadisi o uroku očima, od kojih je svakako i hadis zabilježen u dva Sahhiha od Aiše, radijallahu anaha, da je kazala: "Poslanik sallallahu alejhi ve sellem mi je naređivao da tražim da mi se uči rukja od uroka."

Bilježi Muslim, Ahmed i Tirmizi koji hadis smatra vjerodostojnim od Ibn Abbasa, radijallahu anhu, a on od Poslanika sallallahu alejhi ve sellem da je kazao: "Urok okom je istina, a da ima išta što može kader preteći, preteklo bi ga oko, pa ako neko od vas zatraži da se okupate, vi se okupajte."

Bilježi također Imam Ahmed i Tirmizi koji hadis smatra vjerodostojnim, od Esme Bint Umejs, radijallahu anha, da je kazala: "O Allahov Poslaniče, porodicu Džaferovu pogađaju uroci, hoćemo li tražiti da im se uči rukja? Reče: "Svakako, jer da ima išta što bi moglo kader preteći, pretekao bi ga urok (ajn)."

Bilježi Ebu Davud od Aiše, radijallahu anha, da je kazala: "Poslanik sallallahu alejhi ve sellem bi naređivao urokljivcu da se abdesti a zatim bi se time kupao urečeni."

Zabilježili su Imam Ahmed, Malik, Nesai i Ibn Hibban koji vjerodostojnom smatra hadis od Sehl b. Hunejfa: "Da je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem krenuo a i on sa njim na put prema Mekki. Kad su stigli do mjesta po imenu Šu'bul-Harar kod Džuhfe, okupa se tu Sehl b. Hunejf, a bio je bijele puti i lijepog izgleda i kože, pa je Amir b. Rebi'a iz plemena Beni Adijj b. Ka'ba gledao ga dok se kupao i rekao: Nisam vidio ko danas, ljepše kože, te se Sehl srušio. Pa su ljudi otišli Poslaniku govoreći: Allahov Poslaniče imaš li lijeka za Sehla, Allaha nam ne diže glavu?

Poslanik je upitao: "Da li sumljate na nekog?" Rekli su: Gledao je u njega Amir b. Rebi'a, pa je Poslanik pozvao Amira i žestoko ga ukorio i rekao: "Pa zar treba da neko od vas ubije svoga brata, zašto kada si vidio nešto što ti se sviđa nisi rekao tebarekellah-Allah te blagoslovio."

Zatim mu je rekao: "okupaj se za njega." Pa je oprao lice, ruke, laktove, koljena, krajeve nogu i unutrašnjost ispod donjeg ogrtača u lonac.

Potom je ta voda izlivena na Sehla, sipao ju je čovjek iza njega po njegovoj glavi i leđima, naginjući lonac iza njega, i tako su sa njim učinili pa je Sehl otišao sa ljudima bez bolesti."

Većina učenjaka potvrđuje urokljivost okom na osnovu spomenutih hadisa i drugih, a i onoga što se može vidjeti i što je stvarnost.

Što se tiče hadisa kojeg ste spomenuli: "Trećina ljudi u mezarima je od uroka."

Nije nam poznata njegova vjerodostojnost, ali autor nejlul-evtara spomenuo je da je Bezzar zabilježio hadis Hasana b. Džabira da je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem rekao: "Najviše ljudi iz moga ummeta poslije Allahovog kadera umire od duša (enfus)." Tj, od uroka. Dužnost je čovjeka da zaštiti sebe od šejtana i pokvarenih džina i ljudi, snagom svoga imana u Allaha, uzdajući se i oslanjajući na Njega, pribjegavajući i štiteći se Njime.

Također koristeći Poslanikovu zaštitu, čestim učenjem sura El-Felek, i En-Nas, sure Ihlas, Fatihe, i Ajetul-Kursijje. Također u zaštitu spadaju i ove dove: (E'uzu bi kelimatillahi ettammeti min šerrima halek) "Utječem se Allahovim potpunim riječima od zla onoga što on stvara.", (E'uzu bi kelimatillahi ettammeti min gadabihi ve ikabihi ve min šerri ibadihi ve min hemezatiš-šejatin ve en

jahdurun) "Utječem se Allahovim savršenim riječima od njegove srdžbe, kazne i od zla Njegovih robova, i od zla šejtanskih podrugljivanja i da mi dolaze." I Allahove riječi: "Dovoljan mi je Allah, na Njega se oslanjam i On je Gospodar Arša veličanstvenog."

Također i druge šerijatske dove poput ovih, a u ovom kontekstu je i značenje Ibn Kajjimovog govora spomenutog na početku odgovora.

Ako čovjek zna da ga je neko urekao okom, ili sumnja da je on nekoga urekao okom, naređuje mu se, da se okupa radi svoga brata. Donese mu se posuda s vodom, te u nju stavi svoje šake, izapere usta i vodu vrati u posudu, opere lice nad posudom, zatim stavi svoju lijevu ruku u vodu i polijeva po desnom koljenu, pa desnu ruku stavi u vodu i polijeva po lijevom koljenu, zatim opere svoj donji ogrtač (izar), a potom istrese na glavu urečenog s leđa sve odjednom, pa će ozdraviti s Allahovom dozvolom. Kod Allaha je uspjeh, neka je salevat i selam na našeg Poslanika Muhammeda, njegovu porodicu i ashabe. (Fetve stalne komisije / 1tom, 174 str.)

ŠTA SE IZGOVARA KADA UGLEDAŠ NEŠTO ŠTO TI SE DOPADA, DA BI SPRIJEČIO UTICAJ UROKA?

Ako neko vidi nešto što je njegovo vlasništvo ili uoči neku osobinu pri sebi, onda će reći: „Ma ša'a-llahu, la kuvvete illa bi-llahi“ (Kako Allah hoće, sva moć pripada samo Njemu).

Jer, Allah, azz ve dželle, kaže: “A zašto nisi, kad si u vrt svoj ušao, rekao: "Mašallah! – moć je samo u Allaha!" (Prijevod značenja sura Al-Kahf, ajet broj 39).

A ako je vidio nešto što nije njegovo, niti je pri njemu, onda će reći: „Ma ša'a-llahu, tebareke-llah“ (Kako Allah hoće, Allah je blagoslovan, tj. On daje blagoslov).

Ovako se govori zato što je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Trebao si blagosloviti (prizvati Allahov blagoslov).“ (Iz fetvi i predavanja šejha Muhammeda Ibn Saliha El-Usejmina).

KAKO ZAŠTITITI DIJETE OD UROKA?

Ono što je vama dozvoljeno i preporučeno da se uči jesu dove koje su propisane da bi čovjek zaštitio sebe i svoju djecu od uroka.

Allahov Poslanik preporučio je učenje sura El-Felek i En-Nas kao sredstvo za čuvanje od uroka.

Zabilježeno je da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, učio razne dove kao vid zaštite od džinna i uroka sve dok nisu objavljene ove sure, a kada su one objavljene, samo je njih učio. (Tirmizi, vjerodostojnim ga je ocijenio šejh Albani).

Također, zabilježeno je da je učio dove u kojima je molio Allaha da sačuva njegove unuke Hasana i Husejna, radijjallahu anhuma, od uroka:

"كان رسولُ اللَّه صلى اللّه عليه وسلم يعوّذ الحسن والحسين: أُعِيذُكُما بِكَلِماتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطانٍ وَهامَّةٍ، وَمِنْ كُلّ عَيْنٍ لامَّةٍ ويقول: إنَّ أباكُما كان يُعَوِّذُ بِها إسْماعِيلَ وَإسْحاقَ" صلى اللّه عليهم أجمعين وسلم.

Transkripcija dove: **''U'izukuma bikelimatillahit-tammeti min kulli šejtanin ve hammeti ve min kulli 'ajnin lammeti.''** (Bilježe imami Buharija, Ebu Davud, Tirmizi).

LIJEČENJE NEMUSLIMANA OD SIHRA SA RUKJOM

Nije uslov da bi liječenje Kur'anom bilo uspješno da osoba koja se liječi bude musliman, jer je učenje Kur'ana prilikom šerijatske rukje lijek za sve ljude muslimane i nemuslimane.

Ovo potvrđuje vjerodostojna predaja u kojoj je jedan od ashaba (drugova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem) učenjem Fatihe (sure iz Kur'ana) izliječio nemuslimana od ujeda škorpiona.

Ono što je problem u slučaju kada osoba koja se liječi Kur'anom nije musliman je to što džini (koji djeluju na ljude preko sihra, šejtanskog dodira ili uroka) imaju olakšan pristup onima koji ne praktikuju islamski način života (klanjanje, post, ostavljanje bluda, alkohola i sve ono što jedan musliman treba da radi u svom svakodnevnom životu).

Naravno, isti je slučaj i sa onima koji se deklarišu kao muslimani ali u svom životu ne praktikuju islamski način života.

ŠERIJATSKI PROPIS OSOBE KOJA SE BAVI SIHROM – SIHIRBAZA?

Sihr (vračanje) je u svim svojim oblicima strogo zabranjen u svim Šerijatima, a također svi su složni da je zabranjeno da se uči ili pak podučaje nešto od Sihra.

Sihr je u direktnoj suprotnosti sa onim sa čime je došao Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, odnono sa onim što je objavljeno u časnom Kur'anu.

Stav većine islasmki učenjaka po pitanju osobe koja se bavi Sihrom, jeste da je obaveza na islamskom vođi (ar. Velijju El-Emr) da takvu osobu ubije.

Rekao je Allah, azze ve dželle:

وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ [٢:١٠٢]

"A Sulejman nije bio nevjernik – šejtani su nevjernici: učili su ljude vradžbini i onome što je bilo nadahnuto dvojici meleka, Harutu i Marutu, u Babilonu." (Prijevod značenja sura Al-Beqara, ajet broj 102).

I kaže Uzvišeni u nastavku ajeta:

وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ [٢:١٠٢]

"A njih dvojica nisu nikoga učili dok mu ne bi rekli: "Mi samo iskušavamo, i ti ne budi nevjernik!" (Prijevod značenja sura Al-Beqara, ajet broj 102).

Ovaj ajet direktno kazuje da onaj ko uči i bavi se Sihrom, ta on biva Kafir (nevjernik), jer su oni govorili: "Mi samo iskušavamo, i ti ne budi nevjernik!"

Većina Šafijski učenjaka Fikha, tj. Fakiha samtra da se Sihirbaz ne ubija osim ako je ubjeđenja da je Sihr halal (dozvoljen), ili pak da je ubjeđenja istoga kakvog su bili ubjeđenja stanovnici Babilona koji se u Kur'anu spominje,

koji su to činili kako bi se svojim Sihrom i nečasnim dijelima približili zvjezdama (sedam zvjezdi). No, ovaj stav nije zasnovan na validnim dokazima tako da se ne može uzeti kao ispravan stav, a ispravno je da osoba koja se bavi Sihrom, tj. Sihirbaz biva KAFIR sve jedno da li on samtrao Sihr halal ili ne, dovoljan je sam njegov postupak bavljenja (učenja ili podučavanja) Sihrom koji ga stavlja na vagu Šerijata, a Šerijatski propis dotičnog dijela - SIHRA jeste da ta osoba bude UBIJENA. Ovo je ono što se razumije iz ispravnih šerijtaski tekstova i nema ništa drugo što bi se suprotstavilo ovakvom konačnom sudu.

Tako kada se dokaže da je neka osoba pravila sihr, odnosno njime se bavila ona biva ubijena i to je stroga obaveza na islamskom vođi (ar. Velijju) da tu kaznu sprovede shodno onome što se prenosi od ashaba Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Ovjde treba naglasiti da nema svaka osoba pravo da ovu kaznu sprovodi u prkasi bez odobrenja ili saglasnosti islamskog vladara (vođe) ili njegova zamjenika, kako se iz toga čina i kazne za Sihirbaza nebi napravila veća šteta i nered među muslimanima.

A Allah najbolje zna!

DA LI JE DOZVOLJENO UBITI SIHIRBAZA BEZ ODOBRENJA ISLAMSKOG VLADARA?

Kada se pouzdano utvrdi da određena osoba bavi se i radi sa sihrom obaveza je da se ta osoba UBIJE, a to sve

iz razloga kako bi se od ljudi otklonila prijetnja i šteta koju te pokvarene osobe nanose.

Sihr (vračanje) je u svim svojim oblicima strogo zabranjen u svim Šerijatima, a također svi su složni da je zabranjeno da se uči ili pak podučaje nešto od Sihra.

Sihr je u direktnoj suprotnosti sa onim sa čime je došao Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, odnono sa onim što je objavljeno u časnom Kur'anu.

Stav većine islasmki učenjaka po pitanju osobe koja se bavi Sihrom, jeste da je obaveza na islamskom vođi (ar. Velijju El-Emr) da takvu osobu ubije.

Rekao je Allah, azze ve dželle:

وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ [٢:١٠٢]

"A Sulejman nije bio nevjernik – šejtani su nevjernici: učili su ljude vradžbini i onome što je bilo nadahnuto dvojici meleka, Harutu i Marutu, u Babilonu." (Prijevod značenja sura Al-Beqara, ajet broj 102).

I kaže Uzvišeni u nastavku ajeta:

وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ [٢:١٠٢]

"A njih dvojica nisu nikoga učili dok mu ne bi rekli: "Mi samo iskušavamo, i ti ne budi nevjernik!" (Prijevod značenja sura Al-Beqara, ajet broj 102).

Ovaj ajet direktno kazuje da onaj ko uči i bavi se Sihrom, ta on biva Kafir (nevjernik), jer su oni govorili: "Mi samo iskušavamo, i ti ne budi nevjernik!"

Stoga, obaveza na islamski vladarima i onim kojima je Allah povjeri vođenje ummeta (naroda) da sude po Allahovu zakonu, rekao je Allah, azze ve dželle:

وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ [٥:٤٩]

"I sudi im prema onome što Allah objavljuje i ne povodi se za prohtjevima njihovim, i čuvaj ih se da te ne odvrate od nečega što ti Allah objavljuje." (Prijevod značenja sura Al-Maida, ajet broj 49).

I rekao je:

وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ [٥:٤٤]

"A oni koji ne sude prema onome što je Allah objavio, oni su pravi nevjernici." (Prijevod značenja sura Al-Maida, ajet broj 44).

وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ [٥:٤٥]

"Oni koji ne sude prema onom što je Allah objavio pravi su nasilnici." (Prijevod značenja sura Al-Maida, ajet broj 45).

وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ [٥:٤٧]

"Oni koji nisu sudili prema onome što je Allah objavio – pravi su grješnici." (Prijevod značenja sura Al-Maida, ajet broj 47).

I nikada nije dozvoljeno da se zanemari ili pak ne izvrši Šerijatska kazna, a gore još biva kada neki ljudi to priznaju i gledaju to kao i svaki drugi halal posao za koji od ljudi uzimaju porez.

Ukoliko bi neko tako postupio od namjesnika (vođa) to bi značilo pronevjeru emaneta za koju će Allaha na Sudnjem danu zasigurno da pita, rekao je Allah, azze ve dželle:

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا [٢٥:٢٧] يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا [٢٥:٢٨] لَّقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۗ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنسَانِ خَذُولًا [٢٥:٢٩]

"Na Dan kada nevjernik prste svoje bude grizao govoreći: "Kamo sreće da sam se uz Poslanika Pravoga puta držao, kamo sreće, teško meni, da toga i toga za prijatelja nisam uzeo, on me je od Kur'ana odvratio nakon što mi je priopćen bio!" – a šejtan čovjeka uvijek ostavlja na cjedilu!" (Prijevod značenja sura Al-Furqan, ajet broj 27-29).

Ovdje je neophodno da se naglasi jedna stvar jako bitna, a ona je: Ukoliko islamski namjesnik (vladar, velijj) ne bude radio ono što mu je obaveza (Vadžib) kao što je sprovođenje šerijatski kazni, onda nema pravo niti jedan "obični" musliman da to uzme u svoje ruke, jer da bi se sprovela šerijatski kazna nad nekim ona se mora prvo

validnim putem da dokaže a na kraju svega treba da neko ko ima moć (snagu) tu kaznu u praski sprovede.

I kada bi se ljudima otvorila vrata da svako od njih sprovodi šerijatske kazne, nebi niko bio pošteđen a niti siguran za sebe i svoj imetak da ga neko neće pogubiti optuživši za nešto.

Učenjaci Savremenog kolegija za islamsko misionarstvo (El-Ledžnetu Ed-Daime) u Saudiskoj Arabiji kazali su: Osoba koja je zadužena da dokaže bavljenje sihrom i u prkasi sprovede adekvatnu kaznu nad počiniocem je islamski vladar (namjesnik, velijj), a niko drugi mimo njega kako se nebi otvorila vrata većoj šteti i neredima među muslimanima. (Fetava El-Ledžnetu Ed-Daime 1/552).

Rekao je šejh Sulejman El-Ulvan: "Tako kada se dokaže da je neka osoba pravila sihr, odnosno njime se bavila ona biva ubijena i to je stroga obaveza na islamskom vođi (ar. Velijju) da tu kaznu sprovede shodno onome što se prenosi od ashaba Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Ovjde treba naglasiti da nema svaka osoba pravo da ovu kaznu sprovodi u prkasi bez odobrenja ili saglasnosti islamskog vladara (vođe) ili njegova zamjenika, kako se iz toga čina i kazne za Sihirbaza nebi napravila veća šteta i nered među muslimanima."

Ono što je obaveza na svakom "običnom" muslimanu jeste ukoliko zna pouzdano za neku osobu da se bavi Sihrom, da upozori druge muslimane na tu osobu, da ukaže na opasnost iste i da pojasni da ta osoba svojim dijelima (Sihrom) izlazi iz ove plemenite vjere. A Allah najbolje zna!

Safet Suljić

Islamski Dawetski Web Portal

ET-TAQWA

www.et-taqwa.com